

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานของกำลังแรงงานไทย จำแนกตามคุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม โดยการวิเคราะห์ multinomial logit regression

ก่อนจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย multinomial logit regression ได้มีการศึกษาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเองที่นำมาใช้ในการศึกษาด้วยวิธีการทางสถิติ ซึ่งแสดงในตารางเมตริกความสัมพันธ์ (correlation matrix) เพื่อประโยชน์ในการเลือกตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการศึกษา และหลีกเลี่ยงปัญหาความสัมพันธ์พหุรวมเชิงเส้น (multicollinearity) นั่นคือตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่นำมาศึกษาต้องไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง เนื่องจาก การวิเคราะห์ multinomial logit regression มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระเหมือนกับการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นตรงโดยทั่วไป (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540: 202) ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดว่า หากตัวแปรอิสระคู่ใดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่า 0.60 (Blalock, H. M., Jr., 1972: 457) แสดงว่า ตัวแปรอิสระคู่นั้นมีความสัมพันธ์ต่อกันค่อนข้างสูง เนื่องด้วยในทางสังคมศาสตร์ ถ้าค่าสหสัมพันธ์เกินกว่า 0.60 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันสูง ซึ่งจะขัดกับข้อกำหนดเบื้องต้นของการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นตรง และมีผลทำให้ผลการวิเคราะห์เบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริง ตัวแปรที่นำมาศึกษามีทั้งหมด 10 ตัว ดังนี้

1. เพศ
2. อายุ (จำนวนปี)
3. สถานภาพสมรส
4. การศึกษา
5. เขตที่อยู่อาศัย
6. ภาคที่อยู่อาศัย
7. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (จำนวนคน)
8. อาชีพ
9. สถานภาพการทำงาน
10. รายได้ (จำนวนบาท)

ผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง ปรากฏดังตารางที่ 24 พบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 คู่ ที่มีความสัมพันธ์กันสูงกว่า 0.60 ได้แก่ อายุมีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรส (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.609) หมายความว่า กำลังแรงงานที่มีอายุน้อยส่วนใหญ่จะมีสถานภาพสมรสเป็นโสด และอาชีพมีความสัมพันธ์กับสถานภาพการทำงาน (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.780) สะท้อนให้เห็นว่า กำลังแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรมส่วนใหญ่จะมีสถานภาพการทำงานเป็นผู้ช่วยธุรกิจครัวเรือน

ตารางที่ 24 ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์

ตัวแปร	เพศ	อายุ	สถานภาพสมรส	การศึกษา	เขตที่อยู่อาศัย	ภาคที่อยู่อาศัย	จำนวนสมาชิก	อาชีพ	สถานภาพการทำงาน	รายได้
เพศ	1.000									
อายุ	.028***	1.000								
สถานภาพสมรส	.152***	.609***	1.000							
การศึกษา	-.074***	-.322***	-.362***	1.000						
เขตที่อยู่อาศัย	-.012**	.019***	.080***	-.281***	1.000					
ภาคที่อยู่อาศัย	-.013***	-.014***	.042***	-.164***	.488***	1.000				
จำนวนสมาชิกในครัว	-.009***	-.101***	-.057***	-.039***	.069***	.099***	1.000			
อาชีพ	-.179***	.021***	.086***	-.156***	.123***	.052***	-.041***	1.000		
สถานภาพการทำงาน	-.071***	.036***	.075***	-.089***	.144***	.119***	.006***	.780***	1.000	
รายได้	-.104***	.048***	.016***	.347***	-.265***	-.217***	-.063***	.142***	.155***	1.000

หมายเหตุ: *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ในส่วนของการวิเคราะห์ multinomial logit regression ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบหลายตัวแปรเพื่อหาความสัมพันธ์และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม 1 ตัว และตัวแปรอิสระหลายตัว โดยที่ความสัมพันธ์ดังกล่าวจะแสดงทิศทางในเชิงเปรียบเทียบว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวจะมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามในทิศทางใดเมื่อเปรียบเทียบกับตัวแปรที่กำหนดให้เป็นกลุ่มอ้างอิง (reference category) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งตัวแปรตามออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) มีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน 2) มีความต้องการแต่ไม่มีความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน และ 3) ไม่มีความต้องการ ทั้งนี้กำหนดให้กลุ่มที่ไม่มีความต้องการเป็นกลุ่มอ้างอิง สำหรับตัวแปรอิสระได้กำหนดกลุ่มอ้างอิง ดังนี้ ถ้าตัวแปรใดเป็นตัวแปรระดับช่วง จะกำหนดให้ค่าที่ต่ำที่สุดเป็นกลุ่มอ้างอิง และถ้าตัวแปรใดเป็นตัวแปรระดับแบ่งกลุ่มหรือจัดอันดับ จะกำหนดกลุ่มอ้างอิงให้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระในขั้นตอนต่อไป จะแยกการวิเคราะห์ออกเป็นแบบจำลอง ซึ่งเป็นผลอันเนื่องมาจากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่า 0.60 ขึ้นไปจึงไม่นำมาวิเคราะห์ร่วมกัน เพราะจะส่งผลกระทบต่อข้อสมมุติเบื้องต้นของการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นตรง สำหรับการสร้างแบบจำลองจะประกอบด้วย 2 ส่วน โดยที่ส่วนแรกเป็นตัวแปรอิสระพื้นฐานที่ไม่มีปัญหาความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้น ซึ่งได้แก่ ตัวแปรเพศ การศึกษา เขตที่อยู่อาศัย ภาคที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และรายได้ ส่วนที่สอง คือ ตัวแปรอิสระคู่ที่มีปัญหาความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้น ได้แก่ คู่แรกคือตัวแปรอายุกับ สถานภาพสมรส และคู่ที่สองคือตัวแปรอาชีพกับสถานภาพการทำงาน ทั้งนี้จะเลือกใช้ตัวแปรอิสระเพียงตัวแปรเดียวจากคู่ใดคู่หนึ่งหรือเลือกใช้ตัวแปรอิสระเพียงหนึ่งตัวจากแต่ละคู่ ซึ่งนำมาสร้างเป็นแบบจำลองได้ทั้งหมด 9 แบบจำลอง แต่ในการศึกษาครั้งนี้จะนำทั้ง 9 แบบจำลองมาเปรียบเทียบกันและจะนำเสนอผลการวิเคราะห์เพียง 3 แบบจำลองเท่านั้น เนื่องจาก แบบจำลองทั้งสามสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้มากที่สุด โดยผลการวิเคราะห์จะแสดงด้วยค่าสัมประสิทธิ์ และค่า odds ratio ซึ่งผลการศึกษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แบบจำลองการวิเคราะห์ multinomial logit regression แบบที่ 1

แบบจำลองที่ 1 เป็นการพิจารณาเฉพาะอิทธิพลของคุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคมที่มีผลต่อความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ซึ่งตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในแบบจำลองนี้ ได้แก่ เพศ การศึกษา เขตที่อยู่อาศัย ภาคที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สถานภาพการทำงาน และรายได้

จากกำลังแรงงานตัวอย่างจำนวน 129,862 ราย จะได้ผลการวิเคราะห์ดังในตารางที่ 25 พบว่า คุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ เพศ การศึกษา เขตที่อยู่อาศัย ภาคที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สถานภาพการทำงาน และรายได้ ซึ่งจะมีผลต่อความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และตัวแปรอิสระดังกล่าวสามารถอธิบายความผันแปรของความ ต้องการพัฒนาขีดความสามารถได้ร้อยละ 10.2

ในกลุ่มของกำลังแรงงานที่มีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเปรียบเทียบกับกำลังแรงงานที่ไม่มีความต้องการ พบว่า ตัวแปรเพศ มีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานเพศชายแล้ว แรงงานเพศหญิง จะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 1.033 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.033) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานเพศชาย น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานเพศหญิง ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะสภาพสังคมปัจจุบันที่ค่าครองชีพมีค่าสูงขึ้น ทำให้รายได้ที่ กำลังแรงงานเพศชายหามาได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น กำลังแรงงานเพศหญิงจึงจำเป็นต้องออกมาช่วยหารายได้ จึงมีความต้องการพัฒนาทักษะของตนเอง เพื่อรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น

ส่วนตัวแปรการศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความ ต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และแรงงานที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษาแล้ว แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 5.997 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 5.997) ซึ่งแรงงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา และแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษาแล้ว แรงงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 5.087 เท่าของผู้ที่

ตารางที่ 25 multinomial logit regression ของความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน เปรียบเทียบระหว่างไม่มีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ กับมีความต้องการและมีความพร้อม หรือมีความต้องการแต่ไม่พร้อม ที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม (แบบจำลองที่ 1)

คุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการและความพร้อมในการจ่าย ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถ			
	ต้องการและพร้อมเปรียบเทียบกับ ไม่ต้องการ		ต้องการแต่ไม่พร้อมเปรียบเทียบกับ ไม่ต้องการ	
	ค่า ส.ป.ส.	ค่า odds	ค่า ส.ป.ส.	ค่า odds
เพศ				
หญิง	0.03283***	1.033	-0.15900***	0.853
ชาย	=====	=====	=====	=====
การศึกษา				
ประถมศึกษา	1.06400***	2.897	0.66800***	1.950
มัธยมศึกษา	1.79100***	5.997	1.08000***	2.944
สูงกว่ามัธยมศึกษา	1.62700***	5.087	0.65100***	1.918
ไม่มีการศึกษา	=====	=====	=====	=====
เขตที่อยู่อาศัย				
เขตเมือง	-0.31600***	0.729	-0.33300***	0.717
เขตชนบท	=====	=====	=====	=====
ภาคที่อยู่อาศัย				
กรุงเทพมหานคร	-0.49700***	0.609	-1.09600***	0.334
ภาคกลาง	-0.94700***	0.388	-1.34500***	0.261
ภาคเหนือ	0.04664***	1.048	-0.57200***	0.565
ภาคใต้	-0.22300***	0.800	-0.87400***	0.417
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	=====	=====	=====	=====
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	-0.03901***	0.962	0.02246***	1.023
สถานภาพการทำงาน				
ไม่ได้ทำงาน	-0.97500***	0.377	-1.00000***	0.368
นายจ้าง	-0.31000***	0.733	-0.80900***	0.445
ลูกจ้าง	-0.17200***	0.842	0.30800***	1.361
ธุรกิจส่วนตัว	-0.26900***	0.764	-0.36100***	0.697
ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	=====	=====	=====	=====
รายได้	0.00003***	1.000	-0.00016***	1.000
ค่าคงที่	-2.72000***		-1.98200***	
Pseudo R ²	0.102			
จำนวนตัวอย่างก่อนถ่วงน้ำหนัก	129,862			

หมายเหตุ: ===== หมายถึง กลุ่มอ้างอิง

*** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 5.087) ส่วนแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 2.897 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 2.897) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษา โดยผลการศึกษาดังกล่าวนี้นี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่ไม่มีการศึกษา น่าจะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่มีการศึกษาในระดับอื่น ๆ ซึ่งน่าจะอธิบายได้ว่า การศึกษาในระบบโรงเรียนมีส่วนทำให้แรงงานมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถ ซึ่งช่วยให้แรงงานมีความรู้ เกิดความเข้าใจได้ง่ายและเร็วกว่าแรงงานที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ความรู้ที่ได้รับจะเป็นพื้นฐานความเข้าใจในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานของตนเองต่อไป

ตัวแปรเขตที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง จะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 0.729 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.729) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ด้วยตารางไขว้ที่ว่า กำลังแรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท น่าจะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง ทั้งนี้ น่าจะอธิบายได้ว่า ส่วนใหญ่มักจะประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม ซึ่งมีความต้องการรายได้และความเป็นอยู่ที่ดี จึงเป็นผลทำให้เกิดความต้องการที่จะพัฒนาขีดความสามารถขึ้น

ส่วนตัวแปรภาคที่อยู่อาศัย พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคใต้ กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคใต้ จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.800 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.800) โดยที่แรงงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และภาคกลาง ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.609 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.609) ส่วนแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคกลาง จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.388 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.388) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่ในกลุ่มของแรงงานที่อาศัยอยู่

ในภาคเหนือ พบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 1.048 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.048) โดยผลการศึกษาดังกล่าวนี้น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคอื่น ๆ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ ภาคเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และค่านิยม ซึ่งส่งผลต่อวิถีชีวิต ทศนคติ และความสนใจของคนในแต่ละท้องถิ่น จึงส่งผลให้เกิดความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานที่แตกต่างกันด้วย

ตัวแปรจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีอิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แสดงให้เห็นว่า ถ้าแรงงานมีสมาชิกในครัวเรือนมาก จะมีความต้องการและความพร้อมลดลง (ค่า odds ratio = 0.962) และผลการศึกษาที่ได้นี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่อยู่ในครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกมาก น่าจะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่อยู่ในครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกน้อย ทั้งนี้น่าจะเนื่องมาจากการที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนจำนวนมาก อาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลสมาชิกในครัวเรือนมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ต้องหารายได้เพิ่มเพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ซึ่งทำให้เวลาว่างมีน้อยลง จึงไม่เกิดความต้องการที่จะพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน

สำหรับผลของตัวแปรสถานภาพการทำงานปรากฏว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานทั้งในกลุ่มผู้ที่ไม่ได้ทำงาน กลุ่มนายจ้าง กลุ่มลูกจ้าง และกลุ่มธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจส่วนตัวแล้ว แรงงานที่เป็นลูกจ้าง จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.842 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.842) และในส่วนของแรงงานที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว นายจ้าง และผู้ที่ไม่ได้ทำงาน ก็ยังปรากฏผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มแรงงานที่เป็นลูกจ้าง นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจส่วนตัวแล้ว แรงงานที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.764 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.764) ในกลุ่มของนายจ้าง เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจส่วนตัวแล้ว แรงงานที่เป็นนายจ้าง จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.733 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.733) และในกลุ่มของผู้ที่ไม่ได้ทำงาน จะมีความต้องการและความ

พร้อมเป็น 0.377 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.377) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจครัวเรือน โดยผลการศึกษาดังกล่าวนี้นส่วนใหญ่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่มีสถานภาพการทำงานเป็นผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือน น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่มีสถานภาพการทำงานอื่น ๆ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ สถานภาพการทำงานจะแสดงให้เห็นถึงตำแหน่งหน้าที่การงาน และฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับรายได้ด้วย

และตัวแปรรายได้มีผลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงว่า ถ้ากำลังแรงงานมีรายได้มากขึ้น จะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเพิ่มขึ้น (ค่า odds ratio = 1.000) และผลการศึกษาที่ได้นี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า น่าจะมีความต้องการพัฒนา ขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่มีรายได้มากกว่า ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะกระแสโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ทำให้ผู้ที่มีรายได้สูง จำเป็นต้องเพิ่มพูนทักษะความรู้ของตนเองเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนางานของตนต่อไป

ในส่วนผลการวิเคราะห์ของกลุ่มกำลังแรงงานที่มีความต้องการแต่ไม่มีความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเปรียบเทียบกับกำลังแรงงานที่ไม่มีความต้องการ พบว่า ตัวแปรเพศ มีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานเพศชายแล้ว แรงงานหญิง จะมีความต้องการแต่ไม่มีความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนา ขีดความสามารถในการทำงานเป็น 0.853 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.853)

ส่วนตัวแปรการศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความต้องการพัฒนา ขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และแรงงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษาแล้ว แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 2.944 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 2.944) ซึ่งแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษาแล้ว แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 1.950 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.950)

และแรงงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 1.918 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.918) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษา

ตัวแปรเขตที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 0.717 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.717)

ส่วนตัวแปรภาคที่อยู่อาศัย พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.565 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.565) โดยที่แรงงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคใต้ ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคใต้ จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.417 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.417) ส่วนแรงงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.334 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.334) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และในกลุ่มของแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.261 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.261)

ตัวแปรจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีอิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แสดงให้เห็นว่า ถ้าแรงงานมีสมาชิกในครัวเรือนมาก จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเพิ่มขึ้น (ค่า odds ratio = 1.023)

สำหรับผลของตัวแปรสถานภาพการทำงานปรากฏว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานทั้งในกลุ่มผู้ที่ไม่ได้ทำงาน กลุ่มนายจ้าง และกลุ่มธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจส่วนตัวแล้ว แรงงานที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.697 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.697) และในส่วนของแรงงานที่เป็นนายจ้าง และกลุ่มผู้ที่ไม่ได้ทำงาน ก็ยังปรากฏผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มแรงงานที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว

นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือนแล้ว แรงงานที่เป็นนายจ้าง จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.445 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.445) และในกลุ่มของผู้ที่ไม่ได้ทำงาน จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.368 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.368) แต่ในกลุ่มของลูกจ้าง พบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือนแล้ว แรงงานที่เป็นลูกจ้าง จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 1.361 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.361)

และตัวแปรรายได้มีผลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงว่า ถ้ากำลังแรงงานมีรายได้มากขึ้น จะมีความต้องการแต่ไม่มีความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ลดลง (ค่า odds ratio = 1.000)

แบบจำลองการวิเคราะห์ multinomial logit regression แบบที่ 2

แบบจำลองที่ 2 เป็นการพิจารณาเฉพาะอิทธิพลของคุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคมที่มีผลต่อความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ซึ่งตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในแบบจำลองนี้ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษา เขตที่อยู่อาศัย ภาคที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อาชีพ และรายได้

จากกำลังแรงงานตัวอย่างจำนวน 123,898 ราย จะได้ผลการวิเคราะห์ดังในตารางที่ 26 พบว่า คุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษาเขตที่อยู่อาศัย ภาคที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อาชีพ และรายได้ ซึ่งจะมีผลต่อความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และตัวแปรอิสระดังกล่าวสามารถอธิบายความผันแปรของความต้องการพัฒนาขีดความสามารถได้ร้อยละ 10.7

ในกลุ่มของกำลังแรงงานที่มีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเปรียบเทียบกับกำลังแรงงานที่ไม่มีความต้องการ พบว่าตัวแปรเพศ มีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานเพศชายแล้ว แรงงานเพศหญิง จะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 1.174 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.174) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานเพศชาย น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ

ตารางที่ 26 multinomial logit regression ของความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน เปรียบเทียบระหว่างไม่มีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ กับมีความต้องการและมีความพร้อมหรือมีความต้องการแต่ไม่พร้อม ที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม (แบบจำลองที่ 2)

คุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการและความพร้อมในการจ่าย ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถ			
	ต้องการและพร้อมเปรียบเทียบกับ ไม่ต้องการ		ต้องการแต่ไม่พร้อมเปรียบเทียบกับ ไม่ต้องการ	
	ค่า ส.ป.ส.	ค่า odds	ค่า ส.ป.ส.	ค่า odds
เพศ				
หญิง	0.16000***	1.174	0.02338***	1.024
ชาย	=====	=====	=====	=====
สถานภาพสมรส				
สมรส	-0.42000***	0.657	-0.50600***	0.603
หม้าย หย่า หรือแยก	-0.89500***	0.409	-1.04400***	0.352
โสด	=====	=====	=====	=====
การศึกษา				
ประถมศึกษา	1.00800***	2.740	0.62000***	1.859
มัธยมศึกษา	1.57800***	4.847	0.83500***	2.304
สูงกว่ามัธยมศึกษา	1.38900***	4.010	0.42200***	1.525
ไม่มีการศึกษา	=====	=====	=====	=====
เขตที่อยู่อาศัย				
เขตเมือง	-0.26100***	0.770	-0.26000***	0.771
เขตชนบท	=====	=====	=====	=====
ภาคที่อยู่อาศัย				
กรุงเทพมหานคร	-0.55900***	0.572	-1.16300***	0.313
ภาคกลาง	-0.95000***	0.387	-1.33300***	0.264
ภาคเหนือ	0.03603***	1.037	-0.55400***	0.575
ภาคใต้	-0.24500***	0.783	-0.90500***	0.405
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	=====	=====	=====	=====
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	-0.03857***	0.962	0.02343	1.024

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการและความพร้อมในการจ่าย ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถ			
	ต้องการและพร้อมเปรียบเทียบกับ ไม่ต้องการ		ต้องการแต่ไม่พร้อมเปรียบเทียบกับ ไม่ต้องการ	
	ค่า ส.ป.ส.	ค่า odds	ค่า ส.ป.ส.	ค่า odds
อาชีพ				
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	-0.89800***	0.407	-0.86300***	0.422
วิชาชีพ	-0.18900***	0.828	-0.41400***	0.661
การค้าขาย	-0.36800***	0.692	-0.57900***	0.560
การบริการ	-0.12800***	0.880	0.04487***	1.046
เกษตรกรรวม	=====	=====	=====	=====
รายได้	-0.00001***	1.000	-0.00009***	1.000
ค่าคงที่	-0.00001	1.000	-0.00009	1.000
Pseudo R ²	0.107			
จำนวนตัวอย่างก่อนถ่วงน้ำหนัก	123,898			

หมายเหตุ: ===== หมายถึง กลุ่มอ้างอิง

*** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานเพศหญิง ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะกำลังแรงงานเพศชาย มีหน้าที่ในการเลี้ยงดูครอบครัว จึงมีความต้องการพัฒนาทักษะของตนเอง เพื่อรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น

ส่วนตัวแปรสถานภาพสมรส พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งในกลุ่มของแรงงานที่สมรสแล้ว และในกลุ่มของแรงงานที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นโสดแล้ว แรงงานที่สมรสแล้ว จะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 0.657 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ (ค่า odds ratio = 0.657) และในส่วนของแรงงานที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ ก็ยังคงพบว่า แรงงานกลุ่มนี้ จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.409 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นโสดด้วยเช่นกัน (ค่า odds ratio = 0.409) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่เป็นโสด น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ ทั้งนี้ น่าจะอธิบายได้ว่า ผู้ที่เป็นโสดจะมีอิสระในการตัดสินใจ

ที่จะพัฒนาขีดความสามารถ และยังมีคล่องตัวสูง ไม่ต้องพะวงกับภาระทางครอบครัว อีกทั้งโอกาสการทำงานบางอาชีพยังเอื้ออำนวยให้กับผู้ที่เป็นโสดมากกว่าผู้ที่สถานภาพสมรสอื่นๆ

ส่วนตัวแปรการศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และแรงงานที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษาแล้ว แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 4.847 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 4.847) ซึ่งแรงงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา และแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษาแล้ว แรงงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 4.010 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 4.010) ส่วนแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 2.740 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 2.740) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษา โดยผลการศึกษาดังกล่าวนี้นี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่ไม่มีการศึกษา น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่มีการศึกษาในระดับอื่น ๆ ซึ่งน่าจะเป็นเพราะ การศึกษาในระบบโรงเรียนมีส่วนทำให้แรงงานมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถ ซึ่งช่วยให้แรงงานมีความรู้ เกิดความเข้าใจได้ง่ายและเร็วกว่าแรงงานที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ความรู้ที่ได้รับจะเป็นพื้นฐานความเข้าใจในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานของตนเองต่อไป

ตัวแปรเขตที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง จะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 0.770 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.770) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ด้วยตารางไขว้ที่ว่า กำลังแรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง ทั้งนี้ น่าจะอธิบายได้ว่า ส่วนใหญ่มักจะประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม ซึ่งมีความต้องการรายได้และความเป็นอยู่ที่ดี จึงเป็นผลทำให้เกิดความต้องการที่จะพัฒนาขีดความสามารถขึ้น

ส่วนตัวแปรภาคที่อยู่อาศัย พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคใต้ กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคใต้ จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.783 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.783) โดยที่แรงงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และภาคกลาง ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.572 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.572) ส่วนแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคกลาง จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.387 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.387) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่ในกลุ่มของแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ พบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 1.037 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.037) โดยผลการศึกษาดังกล่าวนี้น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคอื่น ๆ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ ภาคเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และค่านิยม ซึ่งส่งผลต่อวิถีชีวิต ทักษะ และความสนใจของคนในแต่ละท้องถิ่น จึงส่งผลให้เกิดความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานที่แตกต่างกัน

ตัวแปรจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีอิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แสดงให้เห็นว่า ถ้าแรงงานมีสมาชิกในครัวเรือนมาก จะมีความต้องการและความพร้อมลดลง (ค่า odds ratio = 0.962) และผลการศึกษาที่ได้นี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่อยู่ในครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกมาก น่าจะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่อยู่ในครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกน้อย ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะ การที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนจำนวนมาก อาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลสมาชิกในครัวเรือนมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ต้องหารายได้เพิ่มเพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ซึ่งทำให้เวลาว่างมีน้อยลง จึงไม่เกิดความต้องการที่จะพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน

ส่วนตัวแปรอาชีพ พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ แรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับวิชาชีพ แรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย และแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการบริการ กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรมแล้ว แรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการบริการ จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.880 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.880) โดยที่แรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับวิชาชีพ แรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย และแรงงานที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรมแล้ว แรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับวิชาชีพ จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.828 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.828) ส่วนแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.692 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.692) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม และแรงงานที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรมแล้ว แรงงานที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ น่าจะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.407 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.407) โดยผลการศึกษาดังกล่าวนี้นี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะอาชีพที่ได้นำมาซึ่งรายได้และความเป็นอยู่ที่ดี ทำให้ผู้ที่อยู่ในอาชีพที่มีรายได้น้อยจึงต้องการที่จะพัฒนาขีดความสามารถ โดยหวังว่าจะก่อให้เกิดรายได้ที่สูงขึ้น

และตัวแปรรายได้มีผลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงว่า ถ้ากำลังแรงงานมีรายได้มากขึ้น จะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานลดลง (ค่า odds ratio = 1.000) และผลการศึกษาที่ได้นี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้โดยสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ในตารางไขว้ที่ว่า กำลังแรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่มีรายได้มากกว่า

ในส่วนผลการวิเคราะห์ของกลุ่มกำลังแรงงานที่มีความต้องการแต่ไม่มีความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเปรียบเทียบกับกำลังแรงงานที่ไม่มีความต้องการ พบว่า ตัวแปรเพศ มีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงาน

เพศชายแล้ว แรงงานเพศหญิง จะมีความต้องการแต่ไม่มีความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 1.024 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.024)

ส่วนตัวแปรสถานภาพสมรส พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งในกลุ่มของแรงงานที่สมรสแล้ว และในกลุ่มของแรงงานที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นโสดแล้ว แรงงานที่สมรสแล้ว จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 0.603 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ (ค่า odds ratio = 0.603) และในส่วนของแรงงานที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ ก็ยังคงพบว่า แรงงานกลุ่มนี้ จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.352 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นโสดด้วยเช่นกัน (ค่า odds ratio = 0.352)

ส่วนตัวแปรการศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษาแล้ว แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 2.304 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 2.304) ซึ่งแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษาแล้ว แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 1.859 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.859) และแรงงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 1.525 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.525) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษา

ตัวแปรเขตที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 0.771 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.771)

ส่วนตัวแปรภาคที่อยู่อาศัย พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออก

เจียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.575 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.575) โดยที่แรงงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคใต้ ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคใต้ จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.405 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.405) ส่วนแรงงานที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.313 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.313) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และในกลุ่มของแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.264 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.264)

ตัวแปรจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีอิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แสดงให้เห็นว่า ถ้าแรงงานมีสมาชิกในครัวเรือนมาก จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเพิ่มขึ้น (ค่า odds ratio = 1.024)

ส่วนตัวแปรอาชีพ พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ แรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับวิชาชีพ และแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรมแล้ว แรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับวิชาชีพ จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.661 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.661) โดยที่แรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย และแรงงานที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรมแล้ว แรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.560 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.560) ส่วนแรงงานที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.422 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.422) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม แต่ในกลุ่มของแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการบริการ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรมแล้ว แรงงานที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการบริการ จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 1.046 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.046)

และตัวแปรรายได้มีผลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงว่า ถ้ากำลังแรงงานมีรายได้มากขึ้น จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานลดลง (ค่า odds ratio = 1.000)

แบบจำลองการวิเคราะห์ multinomial logit regression แบบที่ 3

แบบจำลองที่ 3 เป็นการพิจารณาเฉพาะอิทธิพลของคุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคมที่มีผลต่อความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ซึ่งตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในแบบจำลองนี้ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษา เขตที่อยู่อาศัย ภาคที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สถานภาพการทำงาน และรายได้

จากกำลังแรงงานตัวอย่างจำนวน 123,909 ราย จะได้ผลการวิเคราะห์ดังในตารางที่ 27 พบว่า คุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษา เขตที่อยู่อาศัย ภาคที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สถานภาพการทำงาน และรายได้ ซึ่งจะมีผลต่อความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และตัวแปรอิสระดังกล่าวสามารถอธิบายความผันแปรของความต้องการพัฒนาขีดความสามารถได้ร้อยละ 10.8

ในกลุ่มของกำลังแรงงานที่มีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเปรียบเทียบกับกำลังแรงงานที่ไม่มีความต้องการ พบว่า ตัวแปรเพศ มีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานเพศชายแล้ว แรงงานเพศหญิง จะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 1.117 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.177) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ด้วยตารางไขว้ที่ว่า กำลังแรงงานเพศชาย น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานเพศหญิง ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะกำลังแรงงานเพศชาย มีหน้าที่ในการเลี้ยงดูครอบครัว จึงมีความต้องการพัฒนาทักษะของตนเอง เพื่อรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น

ส่วนตัวแปรสถานภาพสมรส พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งในกลุ่มของแรงงานที่สมรสแล้ว และในกลุ่มของแรงงานที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับ

ตารางที่ 27 multinomial logit regression ของความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน เปรียบเทียบระหว่างไม่มีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ กับมีความต้องการและมีความพร้อมหรือมีความต้องการแต่ไม่พร้อม ที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม (แบบจำลองที่ 3)

คุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการและความพร้อมในการจ่าย ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถ			
	ต้องการและพร้อมเปรียบเทียบกับ ไม่ต้องการ		ต้องการแต่ไม่พร้อมเปรียบเทียบกับ ไม่ต้องการ	
	ค่า ส.ป.ส.	ค่า odds	ค่า ส.ป.ส.	ค่า odds
เพศ				
หญิง	0.11100***	1.117	-0.07599***	0.927
ชาย	=====	=====	=====	=====
สถานภาพสมรส				
สมรส	-0.40400***	0.667	-0.42300***	0.655
หม้าย หย่า หรือ แยก	-0.87200***	0.418	-0.96900***	0.380
โสด	=====	=====	=====	=====
การศึกษา				
ประถมศึกษา	1.00000***	2.719	0.63200***	1.881
มัธยมศึกษา	1.53800***	4.656	0.80300***	2.232
สูงกว่ามัธยมศึกษา	1.34400***	3.833	0.33100***	1.393
ไม่มีการศึกษา	=====	=====	=====	=====
เขตที่อยู่อาศัย				
เขตเมือง	-0.31600***	0.729	-0.33400***	0.716
เขตชนบท	=====	=====	=====	=====
ภาคที่อยู่อาศัย				
กรุงเทพมหานคร	-0.54800***	0.578	-1.14700***	0.318
ภาคกลาง	-0.96500***	0.381	-1.37100***	0.254
ภาคเหนือ	0.03364***	1.034	-0.56700***	0.567
ภาคใต้	-0.25000***	0.779	-0.89500***	0.409
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	=====	=====	=====	=====
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	-0.04079***	0.960	0.01935***	1.020

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการและความพร้อมในการจ่าย ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถ			
	ต้องการและพร้อมเปรียบเทียบกับ ไม่ต้องการ		ต้องการแต่ไม่พร้อมเปรียบเทียบกับ ไม่ต้องการ	
	ค่า ส.ป.ส.	ค่า odds	ค่า ส.ป.ส.	ค่า odds
สถานภาพการทำงาน				
ไม่ได้ทำงาน	-0.88100***	0.414	-0.84000***	0.432
นายจ้าง	-0.16600***	0.847	-0.66800***	0.513
ลูกจ้าง	-0.11800***	0.889	0.33800***	1.402
ธุรกิจส่วนตัว	-0.13600***	0.873	-0.23000***	0.795
ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	=====	=====	=====	=====
รายได้	-0.00002***	1.000	-0.00015***	1.000
ค่าคงที่	-2.37400***		-1.64200***	
Pseudo R ²	0.108			
จำนวนตัวอย่างก่อนถ่วงน้ำหนัก	123,909			

หมายเหตุ: ===== หมายถึง กลุ่มอ้างอิง

*** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

แรงงานที่เป็นโสดแล้ว แรงงานที่สมรสแล้ว จะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 0.667 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ (ค่า odds ratio = 0.667) และในส่วนของแรงงานที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ ก็ยังคงพบว่า แรงงานกลุ่มนี้ จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.418 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นโสดด้วยเช่นกัน (ค่า odds ratio = 0.418) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่เป็นโสด น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ ทั้งนี้อาจจะอธิบายได้ว่า ผู้ที่เป็นโสดจะมีอิสระในการตัดสินใจที่จะพัฒนาขีดความสามารถ และยังมีความคล่องตัวสูง ไม่ต้องพะวงกับภาระทางครอบครัว อีกทั้งโอกาสการทำงานบางอาชีพยังเอื้ออำนวยให้กับผู้ที่เป็นโสดมากกว่าผู้ที่สถานภาพสมรสอื่นๆ

ส่วนตัวแปรการศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และแรงงานที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับ

แรงงานที่ไม่มีการศึกษาแล้ว แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 4.656 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 4.656) ซึ่งแรงงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา และแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษาแล้ว แรงงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 3.833 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 3.833) ส่วนแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 2.719 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 2.719) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษา โดยผลการศึกษาดังกล่าวนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่ไม่มีการศึกษา น่าจะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่มีการศึกษาในระดับอื่น ๆ ซึ่งอาจจะอธิบายได้ว่า การศึกษาในระบบโรงเรียนมีส่วนทำให้แรงงานมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถ ซึ่งช่วยให้แรงงานมีความรู้ เกิดความเข้าใจได้ง่ายและเร็วกว่าแรงงานที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ความรู้ที่ได้รับจะเป็นพื้นฐานความเข้าใจในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานของตนเองต่อไป

ตัวแปรเขตที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง จะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 0.729 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.729) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ด้วยตารางไขว้ที่ว่า กำลังแรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง ทั้งนี้ น่าจะอธิบายได้ว่า ส่วนใหญ่มักจะประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม ซึ่งมีความต้องการรายได้และความเป็นอยู่ที่ดี จึงเป็นผลทำให้เกิดความต้องการที่จะพัฒนาขีดความสามารถขึ้น

ส่วนตัวแปรภาคที่อยู่อาศัย พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคใต้ กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคใต้ จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.779 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.779) โดยที่แรงงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และภาคกลาง ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.578 เท่าของ

ผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.578) ส่วนแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคกลาง จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.381 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.381) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่ในกลุ่มของแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ พบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 1.034 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.034) โดยผลการศึกษาดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือน่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคอื่น ๆ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ ภาคเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และค่านิยม ซึ่งส่งผลต่อวิถีชีวิต ทักษะ และความสนใจของคนในแต่ละท้องถิ่น จึงส่งผลให้เกิดความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานที่แตกต่างกันด้วย

ตัวแปรจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีอิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แสดงให้เห็นว่า ถ้าแรงงานมีสมาชิกในครัวเรือนมาก จะมีความต้องการและความพร้อมลดลง (ค่า odds ratio = 0.960) และผลการศึกษาที่ได้นี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่อยู่ในครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกมาก น่าจะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่อยู่ในครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกน้อย ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ การที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนจำนวนมาก อาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลสมาชิกในครัวเรือนมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ต้องหารายได้เพิ่มเพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ซึ่งทำให้เวลารว่างมีน้อยลง จึงไม่เกิดความต้องการที่จะพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน

สำหรับผลของตัวแปรสถานภาพการทำงานปรากฏว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานทั้งในกลุ่มผู้ที่ไม่ได้ทำงาน กลุ่มนายจ้าง กลุ่มลูกจ้าง และกลุ่มธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจส่วนตัวแล้ว แรงงานที่เป็นลูกจ้าง จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.889 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.889) และในส่วนของแรงงานที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว นายจ้าง และผู้ที่ไม่ได้ทำงาน ก็ยังปรากฏผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มแรงงานที่เป็นลูกจ้าง นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือนแล้ว แรงงานที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.873 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio =

0.873) และในกลุ่มของนายจ้าง เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือนแล้ว แรงงานที่เป็นนายจ้าง จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.847 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.847) และในกลุ่มของผู้ที่ไม่ได้ทำงาน จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.414 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.414) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยผลการศึกษาดังกล่าวนี้นี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่มีสถานภาพการทำงานเป็นผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือน น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่ากำลังแรงงานที่มีสถานภาพการทำงานอื่นๆ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ สถานภาพการทำงานจะแสดงให้เห็นถึงตำแหน่งหน้าที่การงาน และฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับรายได้ด้วย

และตัวแปรรายได้มีผลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงว่า ถ้ากำลังแรงงานมีรายได้มากขึ้น จะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานลดลง (ค่า odds ratio = 1.000) และผลการศึกษาที่ได้นี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้โดยสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ในตารางไขว้ที่ว่า กำลังแรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่มีรายได้มากกว่า

ในส่วนผลการวิเคราะห์ของกลุ่มกำลังแรงงานที่มีความต้องการแต่ไม่มีความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเปรียบเทียบกับกำลังแรงงานที่ไม่มีความต้องการ พบว่า ตัวแปรเพศ มีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานเพศชายแล้ว แรงงานหญิง จะมีความต้องการแต่ไม่มีความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 0.927 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.927)

ส่วนตัวแปรสถานภาพสมรส พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งในกลุ่มของแรงงานที่สมรสแล้ว และในกลุ่มของแรงงานที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นโสดแล้ว แรงงานที่สมรสแล้ว จะมีความต้องการและความพร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 0.655 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ (ค่า odds ratio = 0.655) และในส่วนของแรงงานที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ ก็ยังคงพบว่า แรงงานกลุ่มนี้ จะมีความต้องการและความพร้อมเป็น 0.380 เท่าของกลุ่มที่ไม่มี

ความต้องการ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นโสดด้วยเช่นกัน (ค่า odds ratio = 0.380) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า กำลังแรงงานที่เป็นโสด น่าจะมีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานมากกว่า กำลังแรงงานที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ

ส่วนตัวแปรการศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และกลุ่มระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษาแล้ว แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 2.232 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 2.232) ซึ่งแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และแรงงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษาแล้ว แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 1.881 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.881) และแรงงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 1.393 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.393) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่ไม่มีการศึกษา

ตัวแปรเขตที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานเป็น 0.716 เท่าของกลุ่มที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.716)

ส่วนตัวแปรภาคที่อยู่อาศัย พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งในกลุ่มของแรงงานอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.567 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.567) โดยที่แรงงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคใต้ ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว แรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคใต้ จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.409 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.409) ส่วนแรงงานที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.318 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.318) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และในกลุ่มของแรงงานที่

อาศัยอยู่ในภาคกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.254 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.254)

ตัวแปรจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีอิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แสดงให้เห็นว่า ถ้าแรงงานมีสมาชิกในครัวเรือนมาก จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเพิ่มขึ้น (ค่า odds ratio = 1.020)

สำหรับผลของตัวแปรสถานภาพการทำงานปรากฏว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานทั้งในกลุ่มผู้ที่ไม่ได้ทำงาน กลุ่มนายจ้าง และกลุ่มธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจส่วนตัวแล้ว แรงงานที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.795 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.795) และในส่วนของแรงงานที่เป็นนายจ้าง และแรงงานที่ไม่ได้ทำงาน ก็ยังปรากฏผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มแรงงานที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว นั่นคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจส่วนตัวแล้ว แรงงานที่เป็นนายจ้าง จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.513 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.513) และในกลุ่มแรงงานที่ไม่ได้ทำงาน จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 0.432 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 0.432) เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือน แต่ในกลุ่มของลูกจ้างพบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานที่เป็นผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือนแล้ว แรงงานที่เป็นลูกจ้าง จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมเป็น 1.402 เท่าของผู้ที่ไม่มีความต้องการ (ค่า odds ratio = 1.402)

และตัวแปรรายได้มีผลต่อความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงว่า ถ้ากำลังแรงงานมีรายได้มากขึ้น จะมีความต้องการแต่ไม่พร้อมในการจ่ายค่าใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานลดลง (ค่า odds ratio = 1.000)

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบหลายตัวแปรระหว่างความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานกับคุณลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม พบว่า ตัวแปรเพศ การศึกษามีทิศทางความสัมพันธ์ในเชิงบวก ส่วนตัวแปรสถานภาพสมรส เขตที่อยู่อาศัย ภาคที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อาชีพ และสถานภาพการทำงาน มีทิศทางความสัมพันธ์ในเชิงลบ สำหรับตัวแปรรายได้มีทิศทางความสัมพันธ์เป็นบวกเฉพาะในแบบจำลองที่ 1 เท่านั้น

นอกนั้นมีทิศทางการสัมพันธ์เป็นลบ และเมื่อพิจารณาจากแบบจำลองทั้งสามแบบจำลอง จะเห็นได้ว่าแบบจำลองที่ 3 เป็นแบบจำลองที่สามารถอธิบายถึงความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานได้ดีกว่าและยังสอดคล้องกับสมมุติฐานของการศึกษาที่ตั้งไว้มากกว่าแบบจำลองอื่น ๆ